

Behódolás, iszlám, kereszténység, liberalizmus ? miért is hanyatlik Európa?

2015 május 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nem vagyok sem a kortárs francia irodalom, sem Michel Houellebecq munkásságának szakértője, ezért eleinte nem is akartam írni a szerző legújabb, nagy port kavart regényéről, a Behódolásról.

A 2022-ben játszódó keserű utópiában – amely épp a Charlie Hebdo szerkesztőségére elleni dzsihadista merénylet napján jelent meg – egy muszlim politikust választanak elnökké a franciák. Az új elnök szépen fokozatosan felszámolja a szekularizációt, bevezeti a muszlim oktatást, a többnejtséget, és azon dolgozik, hogy az észak-afrikai és közel-keleti muszlim országokat bevegye az Európai Unióba, egyfajta „modern Római Birodalma” alakítva ki. Amikor azonban megláttam Szanyi Szilárd cikkét a Heti Válaszban, amely szerint a könyv egy „vádirat a liberális Európa ellen”, úgy éreztem, nem hagyhatom szó nélkül az önkritika teljes hiányát, ami a cikkben árad – ami a mindkét oldali értelmiségre egyébként sajnos nagyon jellemző.

Merthogy Szanyi szerint a képlet ilyen egyszerű: azért tudják a könyv víziója szerint meghódítani a muszlimok az egykor keresztény Európát, mert a gaz liberálisok teljesen kiüresítették azt a nihilista individualizmusukkal. Tehát a *Behódolás* egy vádirat a liberális Európa ellen, így Szanyi meg is ragadja az alkalmat, hogy a cikkben a „vádoltak padjára ültessen” néhány liberálist, pár bekezdésben megadva nekik a védekezési lehetőséget.

Véletlenül sem akarnám elmagyarázni Szanyinak vagy bárkinek, hogy „mire gondolt a költő?” – jelen esetben az író – már csak azért sem, mert nem vagyok gondolatolvasó. Viszont nekem ennél jóval összetettebb dolgot mondott a *Behódolás*: a könyv ugyanis szerintem a liberálisok mellett legalább annyira kritikus a „liberális Európa hanyatlásáról” – a Charlie Hebdo-merénylet óta mind hangosabban – huhogó tradicionális konzervatívokkal, és a megújulásra képtelen katolikus egyházzal is, amely a regényben tétlenül nézi, hogy az Istent kereső, valójában nem is igazi ateistákat hogyan szólítja meg a kereszténység helyett az iszlám. Nem is beszélve a szélsőjobb oldali [identitáriusokról](#), akik jelenleg olyan troll-akciókról ismertek, mint például [sertéshúsos-boros ételosztás](#) a muszlim negyedekben. A könyv sztorija szerint viszont sok képviselőjük utóbb átáll a muszlim oldalra, a patriarchális szent cél érdekében, miszerint a nekik a konyhában a helye – sőt a muszlim verzióban mindjárt háromnak.

Ahogy a Szanyi által „megvádolt” Nyáry Krisztián frappánsan összefoglalja „védekezésében”: a könyv „az európai értelmiség legnagyobb politikai, szociális és kulturális krízisét vetíti elénk brutálisan: azt, hogy megadással nézzük, amint a két, felvilágosodás ellenében létrejött szélsőség, a radikális szélsőjobb és a radikális iszlám felrúgja a játékszabályokat, mi pedig eközben egymást vádoljuk, hogy ki mit rontott el előbb”.

A jobboldalon sokaknak szitokszó lett a liberalizmus, pedig az egyéni szabadságot a középpontba állító klasszikus liberalizmus nélkül megnézném, hol tartanánk ma. Persze ezen ideológiának a posztmodern korban megjelent elkorcsosult túlzásait lehet és kell is kritizálni, de azért durva torzítás egyedül a liberalizmusra fogni az iszlám térhódítását és „Európa hanyatlását”. Az önkritika teljes hiányáról tesz tanúságot, ha valaki nem veszi észre Houellebecq könyvében az ironiát, például akkor, amikor az egyik iszlám hitre áttért korábbi identitárius szereplő egy patinás kávéház bezárásából egyenesen következtet arra, hogy Európa már „véget vetett a saját életének”.

Houellebecq ugyanis nem csak a találóan a „haladáspártiság döglőd? múmiáinak” nevezett hatvannyolcasokat

gúnyolja ki; de azokat is, akik mániákusan mantrázzák, hogy a kiüresedett, individualista, túlzottan toleráns liberalizmus taszítja hanyatlásba Európát – ami egyfajta önbeteljesítő jóslatként jelenik meg a könyvben.

A regény hátborzongatóan írja le, hogy hogyan hat a Muzulmán Testvériség a jobboldali szavazók érzelmeire a hagyományos értékek, a család respektjének helyreállításával. Hogy mindennek a respektjét egyáltalán helyre kell állítani, az valóban jelentős részben a liberalizmus elfajzott irányzatainak köszönhető. De az, hogy a regényben ezt a ló másik oldalára átesve, egy muszlim pártnak sikerül megvalósítania a keresztény egyházak, a jobbközép pártok és a konzervatív értelmiség helyett, az bizony legalább annyira súlyos vád az európai mérsékelt jobboldal felé is, amely a szélsőjobbal való „*vállalhatatlan*” lepaktálás helyett inkább „*behódol*” a „*demokratikus ajrópéer*” szoci-muszlim koalíciónak.

A regényben az a megdöbbentő, ahogy ez a fogalmi ellentmondásokkal terhelt forgatókönyv fokozatosan hihetővé és racionálissá válik. Szűnyei cikkében pedig az, ahogy egy fiktív utópia kapcsán is képes tovább építeni az önkritika nélküli egymásra mutogatás áldatlan kultúráját.

<http://mandiner.blog.hu> - Bakó Bea

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

